

φιλοκαλικά σταχυολογήματα

42

2020.7

...διαβάζω...ακούω...καταγράφω

"ἔδοξε τοίνυν ἡμῖν τὰ ἐκ φιλομαθείας συνενεγκεῖν εὐρήματα" (Κύριλλος Ἀλεξανδρείας)

ραντεβού στή Σαμάρρα

«νά θυμάσαι διαρκῶς ὅτι θά φύγεις...

» δέν γνωρίζεις ποιά ὥρα θά ἔρθει ὁ κλέφτης»

Γεροντικό

Κάποιος ἔμπορος τῆς Βαγδάτης ἔστειλε μιά μέρα τόν ὑπηρετή του στήν ἀγορά. Πρὶν καλά-καλά περάσει ἀρκετή ὥρα, ὁ ὑπηρετής ἦρθε πίσω κάτωχρος καί τρέμοντας.

— Στήν ἀγορά εἶδα μιά γυναίκα στό πλήθος, ἐξήγησε. Ἦταν ὁ Θάνατος, μέ ἔσπρωξε καί μοῦ ἔκανε ἀπειλητική χειρονομία. Ἀφεντικό, σέ παρακαλῶ δάνεισέ μου τό ἄλογό σου, γιά νά ξεφύγω. Δέν θέλω νά μέ βρεῖ. Θά πάω στή Σαμάρρα νά κρυφτώ.¹

Ὁ ἔμπορος τοῦ ἔδωσε τό ἄλογό του, καί ὁ ὑπηρετής ἔφυγε μέ βιασύνη, καλπάζοντας. Ὁ ἔμπορος κατέβηκε στήν ἀγορά γιά νά βεβαιωθεί. Πράγματι, ὁ Θάνατος ἦταν ἐκεῖ ἀνάμεσα στό πλήθος, καί τήν ρώτησε:

— Γιατί φέρθηκες ἔτσι τό πρωῖ στόν ὑπηρετή μου; Γιατί τόν ἀπείλησες;

— Αὐτό δέν ἦταν ἀπειλή, εἶπε ἐκείνη, ἀλλά ἔκπληξη... Ἀπόρησα βλέποντάς τον στή Βαγδάτη γιατί ἔχω ραντεβού μαζί του ἀπόψε στή Σαμάρρα!...

¹ Ἡ Σαμάρρα, βορειότερα ἀπό τή Βαγδάτη, ἦταν παλαιότερα πρωτεύουσα τῆς Συρίας. Πιθανόν νά εἶναι ὁ τόπος ὅπου εἶχε φυλακισθεῖ ὁ ἅγιος Πέτρος ὁ Ἀθωνίτης πρὶν προσέλθει στό μοναχισμό, ὅταν ἦταν ἀκόμη στρατιώτης τοῦ βυζαντινοῦ στρατοῦ καί συνελήφθη αἰχμάλωτος κατά τή διάρκεια μιᾶς ἐκστρατείας κατά τῶν Ἀράβων. Βλ. στόν Βίο του, κεφ. 6, Γρηγ. Παλαμά ΕΠΕ 8, 271.

Ἔτσι εἶναι. Ἡ Σαμάρρα εἶναι ὁ τελευταῖος σταθμός. Ἔρχεται τό ραντεβού μας καί μέ ἀκρίβεια στήν ὥρα του, καί θάῤαστε ἐκεῖ, ὅσες φορές κι ἄν ἔχουμε πιό μπροστά ἄχτυπήσει ξύλο᾽ γιά νά τό ἀκυρώσουμε.

Ὁ **στάρετς Ἀντώνιος** τῆς Ὀπτινα ἔλεγε:

«Ὅπου ἔχει ὀρίσει ὁ Κύριος γιά νά πεθάνει ὁ ἄνθρωπος, εἴτε εἶναι στό ἐξωτερικό εἴτε χιλιάδες μίλια μακριά, τήν ὥρα τοῦ θανάτου θά βρίσκειται ὀπωσδήποτε ἐκεῖ. Οἱ ἐντολές τοῦ Θεοῦ τηροῦνται μέ ἀκρίβεια».²

Εἶναι ἀξιοθαύμαστο ὅτι πολλοί, προετοιμασμένοι γιά τό ραντεβού, περίμεναν ὑπομονετικά καί ἄδραστήρια τήν ἀναμενόμενη ὥρα.

Ἦταν κάποιος πού ἔζησε πολύ ἀμαρτωλή ζωή. *«Πάμπολλα ἐργασάμενος καί χαλεπῶς ἡμαρτηκῶς»*. Ἀνένηψε ὁμως καί πῆγε καί κλείστηκε στά μνήματα καί ὠδυρόταν γιά τήν προηγούμενη ζωή του. Θεωροῦσε μάλιστα τόν ἑαυτό του ἀνάξιο νά προφέρει τό θεῖο Ὄνομα καί περνοῦσε τίς μέρες καί τίς νύχτες του σιωπώντας, *«μή τολμῶν ἀφιέναι φωνήν»*. Εἶχε πόλεμο ἀπό τούς δαίμονες νά ξαναγυρίσει στόν ἔκλυτο βίο. Ὑπερνήκησε διά τῆς Χάριτος τόν παλαιό ἄνθρωπο, προέκοψε στίς ἀρετές, καί ἐπιτέλεσε ἀργότερα θαυματουργίες.³

Ὁ **ἀββάς Ἀμμωνάς** (στά θαυμαστά ἀποφθέγματα του) ἐμφανίζεται νά περιμένει ἀπό ἄνωρίς στό ραντεβού, ἤρεμα καί γαλήνια. Καί συμβουλεύει ἀπό τήν πείρα του:

«Ἐχοντας στήν ψυχή σου πένθος καί ταπείνωση καί περιμένοντας καθημερινά τόν θάνατο, νά κραυγάζεις διαρκῶς πρός τόν Θεό, γιά νά διορθώσει τήν ζωή σου μέ πολύ ἔλεος καί νά σέ σπλαχνιστεῖ».⁴

² *Μικρή Ρωσική Κλίμακα*, 2008, 146.

³ *Ἱστορίες Μοναχῶν τῆς Αἰγύπτου*, Ἄνθη τῆς Ἐρήμου 1, 35-37.

⁴ Ἀββά Ἀμμωνά, *Διηγήσεις-Ἐπιστολές-Διδασκαλίες*, ἐκδ. Παρακλήτου, 1999, 70.

Καλό κατευόδιο πρὸς τὴ Σαμάρρα μὲ τὸν ἅγιο **Θεόδωρο τὸ Στουδίτη**:

«Φεύγω γιὰ ἀποδημία χωρὶς ἐπιστροφή, αὐτὴν ποῦ ὅλοι, αἰῶνες τώρα περπάτησαν. Δέν ξέρω, ἀδελφοί μου, ποῦ πηγαίνω ἢ ποιό κρίμα θά συναντήσω ἢ ποιός τόπος θά μέ ὑποδεχτεῖ. Ἕνα ἔργο καλό δέν ἔχω κάνει ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, κι εἶμαι ὑπεύθυνος γιὰ κάθε ἀμαρτία. Χαίρομαι ὅμως γιὰτί ἀπὸ τὸν κόσμον πηγαίνω στὸν οὐρανό. Ἀπὸ τὸ σκοτάδι στὸ φῶς. Ἀπὸ τὴ δουλειὰ στὴν ἐλευθερία. Ἀπὸ τὴν παροικία στὴν ἀληθινὴ κατοικία. Ἀπὸ τὰ ξένα καὶ ἀλλότρια στὰ δικά μου».⁵

Ἐκδότης: Ἀρχιεπίσκοπος Γ.Ο.Χ. Ἀθηνῶν &
πάσης Ἑλλάδος Μακάριος
Ἐπικοινωνία: archbishopmakarios@gmail.com

⁵ Διαθήκη, Migne PG 99, 1824 B-D.